

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 278. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm8291/facsimile.pdf (tilgået 09. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hvert Folk som [for] hver Enkeltmand, er et Maal af Ulykke, der ej kan overskrides et Haarsbred, uden at blive utaaleligt.

Og sandelig, m. H., Danmarks unægtelige Tab: Tabet ikke blot af hele sin Flaade, men af hele sin Velstand saa godt som paa én Dag, og Tabet af hele sit Mod og de ni Tiendedele af sit Fremtids-Haab, det var stort, det var uhyre nok, til at vi ej tillige skulde lade os den Trøst berøve, at det maatte vi lide, ikke fordi vi enten var Syndere eller Krystere fremfor alle andre, men kun fordi det nu en Gang skulde være vor Skæbne.

Denne Trøst kan nu vist nok synes meget fattig; men jo fattigere man er, des mindre kan man taale at miste det mindste; og naar vi ikke, som Tyrker, tro paa en blind Skæbne, men endogsaa blot som vore hedenske Fædre paa et Forsyn, der som de vise Norner styrer alt til det bedste, da er Trøsten over, hvad vi tør kalde Skæbnens Slag, langt fra at være ringe; thi den giver os Modet og Haabet tilbage og giver os dermed Bod for vort største Tab, for hvad der ene gjør Tabet uhyre og uforvindeligt; thi med Mod og Haab kan vi unægtelig baade faa Velstand og Flaade igjen.

Men om vi end ikke trængte til, bestandig at tænke os hegge Begivenheder samlede, saa burde de dog altid nøje forbindes i Historien; thi selv naar man, som Engländerne vil, udleder det store Søovertog af Frygt for vor Flaade, da er en saadan Frygt dog slet ikke tænkelig, uden som Følge af Slaget i Kongedybet; og slaa vi en Strøg over Frygten, som vi med saadanne forvovne Kroppe nødvendig maa, da bliver der ingen anden Grund til det sidste Tog end til det første: Misundelse nemlig og Egenlykke, medens de naturligvis kun stjal sig paa os og lagde Kjøbenhavn i Aske, fordi de, efter Modtagelsen 1801 at dømmes, mistvivlede om at naa deres Hensigt ved aaben Fejde og Kamp til Ses.

